

Een verhaal over liefde, oorlog en verraad. Een verhaal zoals er duizenden bestaan en vast nog veel meer zullen komen. Maar wie FROEROE zegt, zegt: poppen. En dat maakt hun verhalen net iets anders. Samen met De Roovers maken ze een echte 'Zomer van Antwerpen' voorstelling.

Nadat het orkest zijn eerste noten gespeeld heeft, krijgen we het verhaal van de tweeling Perdu. De broers vinden de trompet van hun gesneuvelde vader en Henri, die een half uur ouder is dan Marcel, leert er op spelen. Zo versiert hij de generaalsdochter Olivia. Om haar muzikaal te kunnen begeleiden bij het dansen, wordt Henri uitgenodigd om bij de generaal in te trekken. Maar dan ontdekt de oorlogsheld het muzikale talent van de andere broer dat hem meer intrigeert en ook Olivia weet te betoveren. Zo krijgt Marcel het leven waar Henri dacht recht op te hebben. Eenmaal de tweeling gescheiden is, bouwen ze elk hun leven op totdat ze elkaar weer kruisen en de grenzen tussen de één en de ander vervagen.

Het vraagstuk rond identiteit dat de tweeling bezig houdt, wordt sterk verbeeld in het poppenspel. Alle personages worden vertolkt door poppen, maar de acteurs die hun stem lenen aan de figuren komen ook los van hun artificieel lichaam. Hoewel we steeds pop en acteur in één beeld zien, zijn deze niet altijd verbonden met elkaar. De broers kunnen achteraan staan ruzie maken terwijl hun pop vooraan in het ijlde staart. Wanneer Henri op het einde zegt: "ik weet niet meer wie ik ben" kunnen we ons samen met hem afvragen of ze zichzelf nog zijn, of de ander in het verkeerde, maar wel sterk gelijkende lichaam gekropen is. Ze kregen beiden het leven dat voor de andere bestemd was. De ontdubbeling acteur-pop illustreert dit proces.

Wie eerder iets van FROEFROE gezien heeft, hoeft niet meer verteld te worden dat de poppen technisch enorm knap in elkaar zitten. Met kleine bewegingen en schijnbaar simpele mechaniek zijn ze zeer menselijk, zonder daarvoor noodzakelijk de juiste anatomie te hebben. Het is net de karikatuur die ontroert en doet lachen. Met onze complimenten voor de bouwers en uiteraard ook voor de poppenspelers die de levensloze massa een ziel weten te geven.

Wat maakt het nu zo typisch 'Zomer van Antwerpen'? Eerst en vooral de goed gekozen locatie. Je moet er eventjes naar zoeken, de Olieweg is dan ook een verscholen en ruig stukje Antwerpen. Groen, hobbelig en vol mogelijkheden voor een locatievoorstelling die de 'De Broers Perdu' helemaal weten te benutten. Ze spelen met diepte en hoogte waardoor de oorlog soms ver weg en dan weer gevaarlijk dichtbij lijkt. Daarnaast is het een familievoorstelling met een hoge feelgood factor. Grappig, soms triest, maar vooral mooi en hapklaar theater dat zelfs in de regen overeind blijft. Want ja, ook buien en tribunes in openlucht zijn typisch aan de Zomer van Antwerpen.

'De Broers Perdu' is meeslepend verhaal dat ons de drukke werkweek doet vergeten, het neemt je mee, stelt geen

DETAILS // THEATER

Titel: De Broers Perdu

Regisseur:

Auteur: Johan Buytaert

Gezelschap: FroeFroe, DE ROOVERS

Muziek door: Osama Abdurazol, Bert Bernaerts, John Birdsong, Mechmet Polat, Alex Simu en Sjahin During

Locatie: Zomer van Antwerpen

Cast: Sofie Sente, Luc Nuyens, Frank Dierens, Tanya Zabarovlo, Tania Kloek, Patrick Vervueren

Datum opvoering: 06 Aug 2011

Datum premiere: 04 Aug 2011

WEDSTRIJDEN »»

AGENDA »»

COLUMNS »»

SPECIALS »»

CuttingEdge.be op Facebook

Vind ik leuk

5,658 mensen vinden CuttingEdge.be leuk.

Carlos

Peter

Thomas

7

@cuttingedgebe

584 817

COLOFON »»